

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 127.429 van 26 januari 2004
in de zaak A. 146.922/VII-31.490**

In zake : XXX,
 verblijvende te 1820 STEENOKKERZEEL,
 Transitcentrum 127 bis

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bulgaarse nationaliteit, op 23 januari 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 januari 2004 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 23 januari 2004 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. PROOST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat G. COOLSAET, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

Op 21 januari 2001 werd ten laste van de verzoeker, die België op een regelmatige wijze bleek te zijn binnengekomen en gerechtigd bleek er op dat ogenblik te verblijven, een proces-verbaal opgesteld door de stedelijke politie te Antwerpen, in samenwerking met de sociale inspectie, wegens beweerd illegale arbeid in een café te Antwerpen;

Op dezelfde datum werd daarop aan verzoeker een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend, met beslissing tot terugleiding. Dit bevel is gemotiveerd als volgt:

“Artikel 7, 1ste lid, 8/: oefende een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige/in ondergeschikt verband uit, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

Gezien betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan illegale arbeid bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.”.

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de Raad van State bevoegd is kennis te nemen van beroepen tot nietigverklaring - en daarmee samenhangende vorderingen tot schorsing - tegen uitvoerbare overheidshandelingen, zoals te dezen een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding; dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onbevoegdheid wordt verworpen; dat de Raad van State echter de bevoegdheid mist om kennis te nemen van middelen gericht tegen de vrijheidsberovende maatregel, en dit op grond van artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet);

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker, wat de derde voorwaarde betreft, de volgende uiteenzetting geeft die kan worden betrokken op het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

“De tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde heeft tot onherstelbaar nadelig gevolg dat verzoeker enerzijds op heden van zijn vrijheid beroofd wordt zonder gronden bovendien zal hij, indien hij op deze onterechte grond het land dient te verlaten zonder dat één en ander rechtgezet wordt, hem nooit meer de toelating worden verleend om België mits een toeristenvisum te bezoeken.”.

Overwegende dat deze uiteenzetting overtuigt; dat door de bestreden beslissing de bewegingsvrijheid van verzoeker wordt aangetast;

Overwegende dat verzoeker, met betrekking tot de eerste voorwaarde, de uiterst dringende noodzakelijkheid aanvoert dat een repatriëring is voorzien op 26 januari 2004; dat uit informatie van de verwerende partij bleek dat deze inderdaad op die dag was vastgesteld om 11.05 uur; dat ter terechtzitting echter werd meegedeeld dat de gedwongen terugleiding was verdaagd; dat het bestreden bevel vooralsnog op korte termijn kan worden ten uitvoer gelegd; dat verzoeker trouwens van zijn vrijheid werd beroofd; dat de zaak uiterst dringend is;

Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending inroept van de beginselen van behoorlijk bestuur en van de motiveringsplicht; dat hij eveneens stelt dat de bestreden beslissing is aangetast door machtsoverschrijding en dat de genomen maatregel niet in verhouding staat tot "het luttel dossier"; dat hij tenslotte betoogt dat "heel het dossier gebaseerd is op een PV van vaststelling, waaruit geenszins een vaststelling van illegale arbeid blijkt"; dat verzoeker beweert dat hij een vriend was van de uitbater en zich op het ogenblik van het bezoek van de sociale inspectie "in de keuken van het café" bevond, maar er geen arbeid verrichtte; dat hij twee geschreven "getuigenverklaringen" neerlegt die zijn bewering moeten staven;

Overwegende dat zich in het administratief dossier geen enkel bewijskrachtig stuk bevindt waaruit blijkt dat verzoeker zich "schuldig" zou hebben gemaakt aan illegale arbeid in de zin van artikel 7, 8/ van de Vreemdelingenwet; dat het middel, in het kader van het summier onderzoek eigen aan de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, ernstig is;

4. Overwegende dat deze vaststellingen de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing verantwoorden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 januari 2004 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Artikel 3.

Bevolen wordt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig januari tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.